

Obsah

Aktuality z legislativy

[Novelizace rodinného práva](#)

[Novela trestních předpisů](#)

[Odklad účinnosti Nařízení o odlesňování \(EUDR\)](#)

Aktuality z judikatury

[„Krádež identity“ - může být osoba právně vázána jednáním, které učinil někdo jiný bez jejího vědomí a souhlasu?](#)

[Může nájemce přenést na podnájemce povinnost platit platby, jež plyne nájemci z členství v bytovém družstvu?](#)

Připravované akce

4.2.2026 Webinář: [Ohlédnutí za rokem 2025 v pracovněprávní judikatuře](#)

9.2.2026 Webinář: [Zákon o kritické infrastruktuře – vše, co potřebujete vědět](#)

11.2.2026 Seminář: [Problémy se zaměstnanci? Řešení a Prevence](#)

Články

[Role pověřence pro ochranu osobních údajů v kontextu nové evropské legislativy, zejména AI Actu](#)

[Pravniprostor.cz](#)

[Právní realita generativní AI u vás ve firmě: Co musíte vědět?](#)

[Podnikatel.cz](#)

Informace uvedené v tomto bulletinu jsou prezentovány na základě našeho nejlepšího přesvědčení a poznatků získaných v době, kdy byl tento text dán do tisku. Nicméně, konkrétní informace vztahující se k tématům uvedeným v tomto bulletinu by měly být konzultovány dříve, než na jejich základě bude učiněno jakékoliv rozhodnutí.

Aktuality z legislativy

Novelizace rodinného práva

1.1.2026 vstoupila v účinnost novela občanského zákoníku a dalších předpisů v oblasti rodinného práva, která zejména mění institut rozvodu manželství, výslovně zakotvuje zákaz fyzického trestání dětí a částečně dekriminalizuje neplacení výživného.

Tradičně se rozvody manželství dělily na sporné (se zjišťováním příčin rozvratu manželství) a nesporné (bez zjišťování rozvratu příčin manželství). Novela až na jednu výjimku (situaci, kdy jeden manžel vznik rozvratu rozporuje) **zrušuje povinnost soudu zjišťovat příčiny rozvratu** – soud tak bude nově pouze zjišťovat, zda rozvrat nastal, nikoliv to, co k němu vedlo. Namísto „nesporného rozvodu“ se zavádí oficiální institut „**smluveného rozvodu**“, tedy rozvod, který je možný v situaci, kdy manželé společně podají návrh na rozvod (případně jej podá jeden z manželů a druhý se k němu přidá), manželé shodně prohlásí rozvrat manželství, manželství ke dni zahájení trvalo alespoň jeden rok a manželé se dohodli na úpravě poměrů nezletilého dítěte, majetkových poměrů, bydlení a případně výživného. Dřívější podmínka, která umožňovala nesporný rozvod pouze v případech, že spolu manželé alespoň 6 měsíců nežijí, odpadá.

Zákon smluvený rozvod upřednostňuje a motivuje k němu rozvádějící se manžele i prostřednictvím soudních poplatků – u smluveného rozvodu zůstává soudní poplatek na 2.000,- Kč, zatímco u „sporného rozvodu“, který lze nově označovat za „**nesmluvený rozvod**“, se soudní poplatek zvyšuje na 5.000,- Kč. Pokud se manželé v tomto případě nakonec domluví, bude jim 3.000,- Kč vráceno.

V případě, že mají rozvádějící se manželé nezletilé dítě, bude rozvodové řízení a řízení o poměrech nezletilých dětí nově spojeno do jednoho řízení. To se bude konat u soudu, v jehož obvodu má dítě bydliště. Dále došlo ke **zrušení pojmu výlučná, střídavá a společná péče** – soud tak nově nesvěřuje dítě do péče jednoho z rodičů a dítě je i po rozvodu v péči obou rodičů. Soud v případě, že se rodiče nedohodnou, pouze stanoví, v jakém rozsahu bude každý z rodičů péči vykonávat.

Novela dále výslovně zakotvuje dlouho diskutovaný **zákaz tělesného trestání dětí, jakož i zákaz ponižujícího zacházení a působení duševních útrap**. To neznamená, že by snad doposud bylo takové zacházení s dětmi možné – novela pouze zpřesňuje dosavadní požadavek, aby výchova respektovala důstojnost dítěte a nepůsobila mu újmu.

Neplacení výživného bude nově trestným činem jen v případě, kdy dojde k vydání oprávněné osoby nebezpečí nouze. Trestní odpovědnost už nebude automaticky vyplývat z neuhrazení výživného po dobu delší než čtyři měsíce, jak tomu bylo dosud.

Novela trestních předpisů

Od 1.1.2026 nabyla účinnosti také rozsáhlá novela (zákon č. 270/2025 Sb.), která mění většinu trestních předpisů.

Jednou z nejzásadnějších změn je **možnost uložení peněžitého trestu za spáchání většiny trestných činů**, pokud to povaha věci umožňuje. Uložení peněžitého trestu pachatele motivuje k nápravě skrze snížení jeho životního standardu, což plní represivní funkci trestu. Možnost uložení peněžitého trestu ve více případech může vést ke snížení počtu vězňů v České republice, který je dlouhodobě alarmující.

Nové lze uložit trest zákazu plnění veřejných zakázek nebo účasti ve veřejné soutěži a trest zákazu přijímání dotací a subvencí fyzickým osobám, nikoliv pouze právnickým osobám, jak tomu bylo doposud.

Dále např. došlo k již zmiňované částečné dekriminalizaci trestného činu zanedbání povinné výživy, k úpravě skutkových podstat některých drogových trestných činů, k úpravě skutkových podstat některých recidivních majetkových trestných činů, k zavedení nového trestného činu „zneužití identity k výrobě pornografie a její šíření“ a k prodloužení promlčecí doby u trestného činu vraždy.

Weinhold Legal

Legal Update

LEDEN 2026

Odklad účinnosti Nařízení o odlesňování (EUDR)

Došlo k odkladu účinnosti nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/1115 ze dne 31. května 2023 o dodávání na trh Unie a vývozu z Unie některých komodit a produktů spojených s odlesňováním a znehodnocováním lesů (dále jen „EUDR“).

Povinnosti podle EUDR měly původně pro velké a střední podniky začít platit 30. prosince 2025, pro malé a mikro podniky od 30. června 2026. Rada Evropské unie přijala v prosinci 2025 revizi, která odložila povinnosti pro všechny hospodářské subjekty, kterých se EUDR týká, a to tak, že **na velké a střední podniky se mají povinnosti podle EUDR začít vztahovat 30. prosince 2026, na malé a mikro podniky 30. června 2027**. Zároveň by mělo dojít k revizi EUDR tak, aby se snížila administrativní zátěž, kterou EUDR klade na hospodářské subjekty.

Aktuality z judikatury

„Krádež identity“ - může být osoba právně vázána jednáním, které učinil někdo jiný bez jejího vědomí a souhlasu?

(Rozsudek Nejvyššího soudu České republiky sp. zn. 33 Cdo 3134/2024 ze dne 22. 10. 2025)

Žalobkyně uzavřela **prostřednictvím dálkové komunikace smlouvu o zápůjčce s osobou, kterou považovala za žalovaného**. Soudy všech stupňů vzaly za prokázané, že **osobou, která fakticky učinila kroky k uzavření smlouvy, nebyl žalovaný, ale jiná osoba**, která s žalovaným pobývala ve výkonu trestu ve věznici. **Peněžní částka 60.000,- Kč byla nicméně na základě této smlouvy vyplacena přímo na účet žalovaného**. Podle smlouvy o zápůjčce měl žalovaný žalobkyni splatit celkem 157.699 Kč ve 47měsíčních splátkách. **Žalovaný žádnou splátku neuhradil – místo toho rozeslal částku 60.000,- Kč, kterou obdržel od žalobkyně, na různé účty ve formě menších částek na základě pokynů třetích osob**. Žalobkyně se po žalovaném domáhala zaplacení 95.313,25 Kč s příslušenstvím.

Soud prvního stupně dospěl k závěru, že smlouva o zápůjčce je absolutně neplatná s ohledem na to, že žalobkyně dostatečně neposoudila úvěruschopnost žalovaného. Částku 60.000,- Kč soud posoudil jako bezdůvodné obohacení a rozhodl o tom, že žalovaný je povinen tuto částku žalobkyni vrátit. Podle soudu nemělo na povinnost vrátit peníze žádný vliv to, že žalovaný částku následně, dle tvrzení žalovaného „v omylu“, přeposlal na jiné účty – k bezdůvodnému obohacení došlo již zasláním částky na bankovní účet žalovaného.

Odvolací soud došel k podobnému závěru, ale s odlišnou argumentací. Podle odvolacího soudu není pochyb, že žalovaný vůbec nejednal o uzavření smlouvy – jednala za něj jiná osoba, která se za něj vydávala. Nedošlo tak ke dvoustrannému právnímu jednání a smlouva vůbec nevznikla (to, že žalovaná dostatečně neposoudila úvěruschopnost, platí, ale vzhledem k tomu, že smlouva vůbec nevznikla, je taková skutečnost irelevantní). Částku 60.000 Kč rovněž považoval za bezdůvodné obohacení a rozhodl o tom, že žalovaný je povinen žalobkyni tuto částku vydat. Rozeslání částky na jiné účty na základě instrukcí třetích osob bylo v rozporu se zákonným požadavkem na jednání s běžnou péčí a opatrností a nemá tak vliv na povinnost žalobce vrátit žalobkyni zasloupenou částku.

Žalovaný podal proti rozsudku odvolacího soudu dovolání. Nejvyšší soud uvedl, že **situaci, kdy se „podvodník“ vydává za někoho jiného, je třeba řešit podle ustanovení o zastoupení, konkrétně o nezmocněném jednatelství dle § 440 občanského zákoníku. Závěr odvolacího soudu o tom, že smlouva nevznikla, i závěr soudu prvního stupně o tom, že smlouva vznikla, ale není platná, považuje za chybný**. Podle dovolacího soudu jednání nezmocněného jednatele

(tedy osoby, která skutečně jednala s žalobkyní) žalovaného zavazuje, pokud jej tento dodatečně schválí. Toto schválení nemusí být výslovné, ale může být i konkludentní. **Odvolací soud se měl podle Nejvyššího soudu zabývat tím, zda žalovaný smlouvu následně neschválil, když plnění přijal, dále s ním nakládal a nevyjádřil vůli toto schválení odepřít. Pokud by k takovému schválení došlo, na žalovaného by se hledělo jako na smluvní stranu se všemi z toho plynoucími důsledky** (včetně povinnosti vrátit peníze podle smluvních pravidel, nikoliv jen jako bezdůvodné obohacení). Dovolací soud poznamenal, že i kdyby byla smlouva následně shledána vadnou (neplatnou), po jejím schválení (ratihabici) se zastoupený stává smluvní stranou a nese povinnost vydat případné bezdůvodné obohacení vzniklé plněním z této smlouvy.

Z rozhodnutí Nejvyššího soudu vyplývá, že zneužití osobních údajů bez vědomí a souhlasu dané osoby k uzavření smlouvy automaticky neznamená neexistenci právního vztahu, jež měl danou smlouvou vzniknout. Situaci je totiž možné posoudit jako nezmocněné jednatelství – **pokud osoba, jejíž identita byla zneužita, dané jednání následně schválí, a to i mlčky (např. tím, že přijme peníze a dále s nimi nakládá), stává se z ní smluvní strana dané smlouvy**. Taková osoba je smlouvou **vázána ex tunc**, tedy zpětně, jako by ji od počátku uzavřela sama.

Může nájemce přenést na podnájemce povinnost platit platby, jež plyne nájemci z členství v bytovém družstvu?

(Rozsudek Nejvyššího soudu České republiky sp. zn. 26 Cdo 331/2025 ze dne 6. 11. 2025)

Žalobci (podnájemci) uzavřeli dne 31. 7. 2018 s žalovaným (nájemcem) smlouvu o podnájmu bytu. Podnájemci se zavázali platit měsíční podnájemné ve výši 12.000,- Kč a k tomu zálohu na služby spojené s užíváním bytu ve výši 5.000,- Kč (od 1. 8. 2020 zvýšenou na 5.200,- Kč). Zaplacené zálohy měly být každoročně vyúčtovány dle skutečné spotřeby. Nájemce do vyúčtování služeb a měsíčních poplatků zahrnoval i položky, které podle zákona č. 67/2013 Sb., kterým se upravují některé otázky související s poskytováním plnění spojených s užíváním bytů a nebytových prostorů v domě s byty, v platném znění, nemají charakter služeb spojených s užíváním bytu. Konkrétně šlo o platby do tzv. fondu oprav a nájemné na provoz domu a družstva (dále jen „**platby plynoucí z členství v bytovém družstvu**“). Nájemce neprováděl individuální vyúčtování, ale podnájemcům pouze preposílal vyúčtování, která mu zasílalo bytové družstvo. Podnájemci tyto částky hradili, ale opakovaně uváděli, že hrazení plateb plynoucích z členství v bytovém družstvu považují za rozporuplné. Podnájemní vztah skončil výpovědí žalobců.

Žalobci podali žalobu k obvodnímu soudu a domáhali se vrácení částek, které zaplatili nad rámec reálné spotřeby služeb. Tyto částky považovali za bezdůvodné obohacení žalovaného, protože šlo o platby, které měl jako člen družstva hradit sám. Žalovaný tvrdil, že se s žalobci při uzavírání smlouvy dohodl na tom, že budou hradit veškeré platby předepsané družstvem, tedy i platby plynoucí z členství v bytovém družstvu (tuto skutečnost potvrdil i zástupce realitní kanceláře, která podnájem zprostředkovala). Soud prvního stupně se ztotožnil s tvrzením žalobců, žalobě vyhověl a uložil žalovanému povinnost vyplatit žalobcům částky, které žalobci platili za služby nad rámec skutečné spotřeby a které považoval za bezdůvodné obohacení. Soud se při svém rozhodování opřel především o doslovné znění podnájemní smlouvy, kde byly tyto platby označeny jako zúčtovatelné zálohy na služby.

Odvolací soud potvrdil rozsudek soudu prvního stupně v celém rozsahu. Odvolací soud nicméně připustil, že v případě podnájemní smlouvy se mohou strany dohodnout na tom, že platby do fondu oprav a náklady na správu družstva bude hradit podnájemce. Takové platby nicméně musí být sjednány jako součást podnájemného, nikoliv jako zúčtovatelné zálohy na služby, protože charakter služeb ve smyslu zákona nemají.

Weinhold Legal

Legal Update

LEDEN 2026

Odvolací soud odmítl argument žalovaného, že šlo o zavedenou praxi mezi stranami, protože žalobci se opakovaně domáhali vysvětlení vyúčtování a u plateb uváděli, že je považují za rozporuplné.

Ve věci bylo podáno dovolání k Nejvyššímu soudu. Ten zdůraznil, že:

- ▶ každé **právní jednání podléhá výkladu**;
- ▶ výklad jakéhokoliv právního jednání je **podstatný pro jeho obsah, nikoliv pro jeho označení**;
- ▶ právní jednání je třeba vykládat **podle vůle jednajících**, který musel být anebo měl být adresátovi znám, a to k okamžiku, kdy byl projev vůle učiněn; a
- ▶ v **podnájemním vztahu platí**, na rozdíl od nájemního vztahu, **široká smluvní volnost**.

Nejvyšší soud tak vytkl soudům nižšího stupně, že vyšly pouze z formálního označení položek ve smlouvě, aniž by se pokusily vyložit skutečnou vůli stran v době uzavření podnájemní smlouvy. **Stranám nic nebrání v tom, aby si sjednaly, že podnájemce bude hradit i platby plynoucí z členství v bytovém družstvu.** To, že některé sjednané platby podnájemného účastníci ve Smlouvě nesprávně označili a zahrnuli mezi služby, neznamená, že jde o ujednání neplatné. **Pokud podnájemci souhlasili s jejich hrazením, je třeba na takové ujednání hledět jako na platné.**

© 2026 Weinhold Legal
Všechna práva vyhrazena

Informace uvedené v tomto bulletinu současně nelze chápat jako vyčerpávající popis relevantní problematiky a veškerých možných konsekvencí, a nemělo by na ně být plně spoléháno v jakýchkoliv rozhodovacích procesech ani by neměly být považovány za náhražku specifické právní rady, které by byla relevantní pro konkrétní okolnosti. Weinhold Legal, s.r.o. advokátní kancelář ani kterýkoliv právník uvedený jako autor těchto informací neodpovídají za jakoukoliv újmu, která by mohla vzniknout ze spoléhání se na zde uveřejněné informace. Dále si dovoluujeme poznamenat, že na některé záležitosti v tomto bulletinu uváděné mohou existovat různé právní názory z důvodu nejednoznačnosti příslušných ustanovení, a v budoucnu může převážit jiný než námi uváděný výklad.

Své připomínky laskavě zasílejte na e-mailovou adresu: Daniela.Blahova@weinholdlegal.com, anebo kontaktujte osobu, s níž jste obvykle ve spojení.

Automatické vytěžování textů a dat i rozmnožování či extrakce jejich obsahu pro účely automatizované analýzy z tohoto informačního materiálu je ve smyslu čl. 4 směrnice 2019/790/EU a § 39c zákona č. 121/2000 Sb., autorského zákona, bez výslovného předchozího písemného souhlasu společnosti Weinhold Legal, s.r.o. advokátní kancelář zakázáno, ledaže při jakémkoliv takovém použití bude autorství společnosti Weinhold Legal, s.r.o. advokátní kancelář výslovně uvedeno, a to spolu s odkazem na umístění takového textu a dat.